

Οι προοπτικές που τρομάζουν και η ανάγκη για ευαισθητοποίηση

Της Λίνας Γούτα

Το νερό συνδέεται με την ίδια την ύπαρξη της ζωής στον πλανήτη αλλά και την ευημερία του ανθρώπου.

Η κατασπατάληση και η αλόγητη χρήση του μας έφεραν σήμερα μπροστά σε τρομακτικές διαπιστώσεις που δείχνουν πόσο επείγουσα είναι η ανάγκη να πάρουμε άμεσα μέτρα για να διαφυλάξουμε αυτό το αγαθό ως προς την ποσότητα και την ποιότητα.

Ο κίνδυνος να το στερηθούμε είναι μια ύπαρκτη απειλή όχι μόνο για την ποιότητα ζωής αλλά και για την ίδια τη ζωή. Η λειψυδρία γίνεται όλο και πιο συχνή και λόγω των επιπολασίων παρεμβάσεων του ανθρώπου και ως αποτέλεσμα των κλιματικών αλλαγών.

Οι προβλέψεις για τις κλιματικές αλλαγές είναι εφιαλτικές. Το λιωσιμο των πάγων, η αύξηση της στάθμης των θαλασσών, η επείγουσα των ακραίων καιρικών φαινομένων, θα προκαλέσουν λειψυδρία για 1,8 δις ανθρώπους ως το 2050 ενώ τα 2/3 του παγκόσμιου πληθυσμού δε θα έχουν νερό σε αφθονία. Εξαρτήσεις ζωών, φυτών, ελλείψεις τροφής, εμφάνιση λιμνών, μετακινήσεις πληθυσμών, συρράξεις είναι μέσα στα εφιαλτικά σενάρια.

Ο άνθρωπος σήμερα χρησιμοποιεί αλόγιστα το νερό, σπαταλώνοντας το και ρυπαίνοντας το. Ηδη 232 εκ άνθρωποι σε 26 χώρες του Τρίτου Κόσμου δεν έχουν αρκετό νερό για τις βασικές καθημερινές τους ανάγκες. Αλλά εκτός από έλλειψη, η κακή διαχείριση του νερού μπορεί επίσης να φέρει και καταστροφές από πλημμύρες.

Για την ΕΕ η εξασφάλιση και η προστασία των υδατικών πόρων, ει-

Χηρικό Μικητικό στέλεχος ΕΛ.ΠΕ. Υποψήφια βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

ναί μια από τις κύριες προτεραιότητες. Με Στρατηγική, Πολιτική και Νομοθεσία, με κυρίαρχη την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, καθορίζει το πλαίσιο για την προστασία και την αειφόρο διαχείριση των υδάτων, τη διατήρηση της ισορροπίας όλων των οικοσυστημάτων, βάζοντας έναν συνολικό στόχο, να επιτευχθεί η καλή κατάσταση όλων των ευρωπαϊκών υδάτων μέχρι το 2015.

Η Ελλάδα, αν και διαθέτει σχετικά επαρκείς ποσότητες υδάτων, σχετικά καλής ποιότητας, αντιμετωπίζει σοβαρούς κινδύνους λειψυδρίας. Κι αυτό γιατί η έντονη γεωγραφική και χρονική ανισοκατανομή του νερού, σε συνδυασμό με την μεγάλη σπατάλη για αγροτική και αστική χρήση, δημιουργεί σχεδόν μόνιμα κινδύνους μη κάλυψης της ζήτησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι καταναλώ-

νουμε ετησίως 750 κ.μ. κατά κεφαλή (κατά 250 κ.μ. περισσότερο από τον Μ.Ο. της ΕΕ) και ότι το 84 % καταναλώνεται για την γεωργία, το 12 % για ύδρευση και μόνο το 3 % για ενέργεια και βιομηχανία. Μάλιστα οι σπατάλες και οι απώλειες νερού τόσο στην άρδευση όσο και στην ύδρευση είναι τεράστιες.

Η χλωρίδα και η πανίδα, οι υδροβιότοποι, οι προστατευόμενες περιοχές είναι ένας πλούτος της χώρας μας που η ύπαρξη τους συνδέεται με το νερό. Η αξία τους καταδείχθηκε σε περιπτώσεις λιμνών που αποξηράνθηκαν, όπου όμως τα προβλήματα που αναδείχθηκαν ήταν μεγαλύτερα από τα οφέλη της αποξήρανσης, με αποτέλεσμα οι τοπικές κοινωνίες να απαιτήσουν την αποκατάσταση των παλιών λιμνών.

Τέλος σημαντικό θέμα στην πολιτική υδάτων της χώρας μας, αποτελούν τα διασυνοριακά ύδατα και η ορθή διαχείρισή τους ως προς την ποιότητα και την ποσότητα.

Συμπερασματικά, είναι επείγουσα ανάγκη να εφαρμόσουμε μια ολοκληρωμένη διαχειριστική πολιτική για το νερό με επίκεντρο την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και την εξυπηρέτηση των αναγκών του ανθρώπου. Η ΕΕ μας παρέχει τα εργαλεία για μια ορθή διαχείριση και πρέπει να τα αξιοποιήσουμε το ταχύτερο δυνατό.

Αλλά για να είναι αποτελεσματικά όλα αυτά, εκτός από πολιτική βούληση και κεντρικό σχεδιασμό χρειάζεται και η ευαισθητοποίηση των τοπικών κοινωνιών και του κάθε πολίτη. Έχουμε δύναμη ως πολίτες και οφείλουμε να την χρησιμοποιήσουμε για να διαφυλάξουμε τα κοινωνικά αγαθά όπως το νερό, διαφυλάττοντας στην ουσία, το μέλλον και την ποιότητα ζωής της δικής μας και των παιδιών μας.

